

ПОКЛОННИЧЕСКО ПЪТУВАНЕ ДО ЦЪРКВАТА СВ. ГЕОРГИ В ОДРИН

На 5 май 2005г. група от братството на храм “Св. Апостол Андрей Първозванный”, предвождани от свещеноиконом Иван Касабов, се отправя на поклонническо пътуване за празника на свети Георги - в храм ”Св. Георги” в гр. Одрин. Около 11 часа, през деня, рейсът с 50 души заминава за Одрин.

Пътуваме спокойно, като спираме за почивка и след това за обяд край Поповица. След преминаване на границата продължаваме към Одрин и пристигаем привечер в града. Настаняваме се в хотел и веднага се отправяме за православния храм Св. Георги. Църквата се намира в североизточната част на града, в квартал “Кайък”, махала “Барутлук”, която някога е била населена с българи. Сега тук живее турско население, минаваме покрай жени насядали пред входните врати на къщите в провинциален квартал без тротоари. В самата махала, между турските къщи се извисява църковната фасада, облицована с декоративни каменни плочи и тухли. Църквата е обновена, разположена в добре подреден двор с алеи и цъфнали цветя. Отвътре църквата е просторна, трикорабна базилика с висок таван, облицован с дърво, а стените са украсени с красиви икони. Посреща ни семейството на свещеника, о. Александър с презвитерата и двете деца Христина и малкия Георги. Времето за вечерна служба вече е отминало и затова о.Иван Касабов прочита акатист на Св.Георги. Всички се молим, отправяме молитви за милост и помощ и възхваляме християнския подвиг на светеца. Молим се за себе си и за отсъстващите наши братя и сестри, съгласно християнската традиция, завещана ни от апостолите: *“Молете се един за друг за да се изцерите.”* (Иак.5:16). Молим се Бог да дари на всички преуспяване в живота и вярата, духовен разум и освобождение от греховете и страстите.

Отец Александър ни разказва за историята на храма. Основите му са положени на 23.04.1880г. и е изграден още същата година. Построен е със съдействието на тогавашния областен управител на Одрин Рауф паша и с разрешението на султан Хамид II. Църквата е изградена на площ от 320 м² като трикорабна базилика в стил характерен за българското късно възраждане. Първоначално богослуженията са се извършвали на гръцки език, но в последствие под натиска на българската общественост в областта започва да се служи на български език.

До 1940г. Църквата е имала свещеник български гражданин, а след това богослуженията са отслужвани от български свещеници от Истанбул, сред които о.Димитър Михайлов, о.Михаил Димитров и о.Венко.

През последните 20-30 години църквата е поддържана на доброволни начала от един от малкото потомствени българи Филип Чъкърък. Неговият син е настоящият свещеник о.Александър, който в периода 1992-2000г. завършва Духовна семинария и Богословски факултет в София. През 2001г. е ръкоположен за свещеник от Старозагорския митрополит, Негово високопреосвещенство Галактион, а от началото на 2003г. Вселенският патриарх – Негово Светейшество Вартоломей дава официално разрешение на о.Александър да служи в Одрин.

През 2001г. е изготвен проект за реставрацията на черквата Свети Георги. В рамките на подписаната между Република България и Турция “Програма за опазване на недвижимото културно наследство за периода 2002-2003г.” проекта е внесен за одобрение от Комисията за опазване на природното и културно богатство в Одрин и от местната Дирекция на вакъфите. След получаване на официално разрешение от турска страна за реставрацията на църквата, на 12.09.2003г. е подписан договор за ремонт на храма с местния архитект Али Ерол, който е председател на Съюза на архитектите в Одрин. Ремонтните дейности започват на 1 октомври 2003г. и приключват на 30 април 2004г. Реставрирани са иконостасът, амвона, владишкия трон и част от иконите на църквата. Възстановеният храм е тържествено открит и осветен на 9 май 2004г. В присъствието на множество български и турски официални лица и лично на министър-председателя на Република България Симеон Сакскобурготски. В момента продължават дейностите по обновяване на района около църквата. Предвижда се построяването на приемни в двора на църквата и други строителни дейности. Предстои реставриране на останалите икони в храма.

Прибираме се за нощуване в хотел “Керван Сарай”, построен в ориенталски стил с дебели каменни стени, които изолират от външния свят. Стаите са разположени по продължението на галерии, с изглед към вътрешен двор. Получава се чувството, че нищо не може да проникне от света и живота зад дебелите зидове е изцяло изолиран, но в ранното утро възгласите от ислямските богослужения проникна зад дебелите стени и ни смути с непривичните за нас звуци.

Сутринта сме на празнична литургия в храм Св. Георги на самия празник на светеца – 6 май. Светата Литургия се отслужи от трима свещеници: о. Александър, о. Иван Касабов и о. Иван от Нови Хан, пътуващ с поклонническа група за град Истанбул. Църквата се изпълни с православни българи, присъстваха дипломатически лица от Българското консулство, християни от Тракийското дружество и около 100 православни, в това число и ние, пристигнали от България за празника. Беше ни оказана велика Божия милост да присъстваме на една света служба, в която духа на благодарността и съборността беше затрогващо изразен. Всички българи в този свети храм бяхме като едно

тяло, а всеки поотделно като член на Тялото Христово – *“понеже сме членове един другиму”* (Ефес.4:25). В атмосферата на такова служение е лесно изпълнимо да се молиш за всички така както се молиш за себе си, със същата искреност и топлина, да приемаш немощите и болестите на другите като свои немощи и болести. Духовното невежество, грехове и страсти на другите да почувстваш като свои грехове и страсти; изкушенията, напастите и различните скърби – да приемаш като свои. Такава молитва, казва Св. Йоан Кронщадски, с голямо благоволение приема Небесния Отец – общият за всички всеблаг Отец, който с голямата Си безпределна Любов обгръща и запазва всички твари *“Защото, дето са двама или трима събрани в Мое име, там съм Аз посред тях”*. (Мат.18:20)

Този дух на всеобща грижа и любов беше проявен и след края на Божествената Света Литургия, когато домакините нагостиха всички, като в евангелските и апостолски времена, с курбан, печено месо и безалкохолни напитки в двора зад църквата, а ние бяхме повече от 100 души. Бог да благослови домакините и всички нас.

Следобед се отправихме за България. След покупки на локуми, баклави и други лакомства сме готови да напуснем Турция и вече спокойно се отправяме за София. Пристигаме пред храм Св. Андрей Първозваний след полунощ на 7 май 2005г.

По Божия милост
поклонничка Няся